



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „A“ SKUNDO**

2026 m. balandžio d. Nr. S- (7-2026/30)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Raimondos Juodkaitės, Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo uždarosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-02-08 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, mokesčių administratorius) 2026-01-21 sprendimo Nr. 69-5 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos 2026-03-10 posėdyje Pareiškėjos atstovas A.A. dalyvavo tiesiogiai, Inspekcijos atstovas B.B. – nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti arba pakeisti skundžiamą Inspekcijos sprendimą¹.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos išvadomis, jog Pareiškėjos 2022-11-21 pervestos lėšos (50 164 Eur) į (duomenys neskelbtini) banko sąskaitą nesusijusios su Pareiškėjos vykdomos veiklos pobūdžiu bei atitinkamo mokestinio laikotarpio pajamų uždirbimu. Nors Inspekcijos teigimu, Pareiškėja bankiniu mokėjimu apmokėjo Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko A.A. sutartinius įsipareigojimus (duomenys neskelbtini).

Pareiškėja teigia, kad priimdama sprendimą investuoti veikė kaip savarankiškas juridinis asmuo, o ne, kaip nurodo mokesčių administratorius, tenkino Pareiškėjos vadovo A.A. (fizinio asmens) asmeninius poreikius.

Skunde nurodoma, kad 2022 m. lapkričio m. iš investavimo patarėjais prisistačiusių asmenų, pasivadavusių (duomenys neskelbtini) ((duomenys neskelbtini)) (toliau – Sukčiai) Pareiškėjos vadovas A.A. sulaukė pasiūlymo investuoti į perspektyvias (duomenys neskelbtini) akcijas. Remdamasis asmeninės sąskaitos „sėkme“ ir turėdamas patrauklią informaciją, norėdamas pasinaudoti galimybe sukurti pridėtinę vertę, Pareiškėjos vadovas priėmė sprendimą „investuoti“ Pareiškėjos vardu.

¹ Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad Pareiškėja skunde nurodo, jog skundžia 2025-12-21 surašytą Inspekcijos sprendimą, tokia pat data nurodoma ir skundžiamo sprendimo preambulėje, tačiau elektroniniame skundžiamo sprendimo nuoraše nurodoma, kad Inspekcijos sprendimas registruotas 2026-01-21. Komisijai užklausus, Inspekcija 2026-02-23 darbo tvarka el. paštu pateikė paaiškinimą, kad netiksli skundžiamo sprendimo data atsirado dėl korektūros klaidos, o pagal elektroninę meta duomenų kortelę tikroji skundžiamo sprendimo registravimo data yra 2026-01-21.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus vertinimu, jog Pareiškėjos pervestos lėšos nesusijusios su Pareiškėjos vykdomos veiklos pobūdžiu bei atitinkamo mokestinio laikotarpio pajamų uždirbimu. Pareiškėja teigia, kad kitų įmonių akcijų įsigijimas ar realizavimas biržose yra įprasta investicinė veikla, kuria leidžiama užsiimti visiems Lietuvos Respublikoje veikiančiams asmenims: tiek fiziniams, tiek juridiniams. Pareiškėjos įsitikinimu, daugybė šalies juridinių asmenų savo nuosavybėje turi kitų įmonių akcijų, nors jų veiklos pobūdis nėra susijęs su investicine veikla.

Pareiškėja skunde pažymi, kad Inspekcijos išvada, jog Pareiškėja bankiniu mokėjimu apmokėjo Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko A.A. sutartinius įsipareigojimus (duomenys neskelbtini), neatitinka tikrovės. Skunde nurodoma, kad Sukčių mokėjimo nurodymas bei sąskaita buvo adresuoti Pareiškėjai (UAB „A“). Sandoris formaliai įformintas su Pareiškėja, o ne su jos vadovu, kaip fiziniu asmeniu. Tai, kad informacija apie tuo metu atrodžiusią „perspektyvią galimybę“ pirmiau pasiekė Pareiškėjos vadovą kaip fizinį asmenį, nereiškia, kad jis negalėjo tos informacijos panaudoti veikdamas kaip juridinio asmens vadovas.

Skunde pabrėžiama, kad Pareiškėja per visą savo veiklos laikotarpį neketino Pareiškėjos vadovui išmokėti jokių papildomų išmokų, išskyrus jo paties nustatytą darbo užmokestį. Pareiškėjos vadovas nepasiekė jokių ypatingų tikslų, nesukūrė Pareiškėjai jokios reikšmingos pridėtinės vertės, todėl nesuteikė jokio pagrindo išmokėti su darbo santykiais susijusias ar nesusijusias išmokas. Tai atsispindi ir Pareiškėjos teiktose metinėse gyventojams išmokėtų išmokų deklaracijose.

Pareiškėja pažymi, kad jos vadovas, norėdamas gauti lėšų asmeniniams tikslams, galėjo jas tiesiog pasiskolinti iš Pareiškėjos arba išsimokėti dividendus (mokėtini mokesčiai šiuo atveju būtų mažesni).

Skunde taip pat nurodoma, kad Pareiškėjos vadovas, kaip fizinis asmuo, kreipėsi į Lietuvos policiją. Pareiškėja pabrėžia, kad policija nenustatė, jog vadovas pasisavino Pareiškėjos lėšas. Pareiškėja akcentuoja, kad jos vadovas per savo 25 m. karjerą, dirbęs daugelyje įmonių, niekada nebuvo pasisavinęs jokių įmonių lėšų. Asmeniniams tikslams jam užtenka šeimos pajamų, o vadovaudamas įmonėms jis siekia grąžos joms.

Mokesčių administratorius atliko Pareiškėjos pelno mokesčio (toliau – PM) (už laikotarpį nuo 2022-04-15 iki 2023-12-31), gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) ir valstybinio socialinio draudimo įmokų (toliau – VSD įmokos) (už laikotarpius nuo 2022-11-01 iki 2022-11-30 ir nuo 2023-11-01 iki 2023-11-30) apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą ir 2025-09-11 surašė patikrinimo aktą Nr. (31.49Mr) FR0680-267 (toliau – Patikrinimo aktas).

Mokesčių administratorius Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėja: 1) neapskaičiavo ir nedeklaravo GPM nuo vadovo A.A. gautų A klasės su darbo santykiais susijusių pajamų; 2) neapskaičiavo ir nedeklaravo VSD įmokų nuo A.A. gautų A klasės su darbo santykiais susijusių pajamų.

Dėl nustatytų pažeidimų Pareiškėjai buvo apskaičiuota mokėtina 37 151,09 Eur suma, iš jų: 17 357,79 Eur GPM ir 20 803,30 Eur VSD įmokų. Taip pat 1 010 Eur grąžintino PM, dėl perskaičiuotų 2022–2023 m. veiklos rezultatų.

Šiaulių apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Šiaulių AVMI) 2025-10-15 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (31.49Mr)FR0682-234 patvirtino Patikrinimo aktą ir nurodė Pareiškėjai sumokėti 17 357,79 Eur GPM, 5 002,52 Eur GPM delspinigių, 6 943,12 Eur GPM baudą, 20 803,30 Eur VSD įmokų ir 8 321,32 Eur VSD įmokų baudą, 184,06 Eur PM delspinigių.

Inspekcija skundžiamu sprendimu pakeitė Šiaulių AVMI 2025-10-15 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (31.49Mr)FR0682-234 ir vietoj nurodytų mokėtinų 17 357,79 Eur GPM, 5 002,52 Eur GPM delspinigių, 6 943,12 Eur GPM baudos, 20 803,30 Eur VSD įmokų, 8 321,32 Eur VSD įmokų baudos, 184,06 Eur PM delspinigių bei 1 010 Eur gražintinos PM sumos, nurodė Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 7 524,60 Eur GPM, 2 168,59 Eur GPM delspinigių ir 1 505 Eur GPM baudą, 6 122 Eur PM, 717,87 Eur PM delspinigių ir 1 224 Eur PM baudą.

Faktinės aplinkybės

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja įsteigta 2022-04-15. Įregistruota ir vykdoma veikla – su oro transportu susijusių paslaugų veikla (EVRK 522300). Pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju Pareiškėja įregistruota 2022-04-29. Tikrintuoju laikotarpiu Pareiškėjos vadovas ir vienintelis akcininkas buvo A.A..

Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėja 2022-11-21 pervėdė 50 164 Eur į (duomenys neskelbtini) banko sąskaitą. Patikrinimo metu konstatuota, kad Pareiškėjos pervestos lėšos nesusijusios su Pareiškėjos vykdomos veiklos pobūdžiu bei atitinkamo mokestinio laikotarpio pajamų uždirbimu. Pareiškėja bankiniu mokėjimu apmokėjo Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko A.A. sutartinius įsipareigojimus (duomenys neskelbtini).

Pareiškėjos vadovas A.A. anksčiau atlikto mokestinio tyrimo metu pateikė paaiškinimą, kad „2022-11-21 veikėjams, pasivadinusiems (duomenys neskelbtini) ((duomenys neskelbtini)), jų nurodymu, į (duomenys neskelbtini) sąskaitą Kinijoje pervėdžiau 52 000 JAV dolerių. Deja, gana greit paaiškėjo, kad mane apgavo ir niekas jokių pinigų niekur neinvestuoja ir net neplanuoja pervestų pinigų grąžinti. 2023-03-16 kreipiausi į Policiją (pranešimo numeris – (duomenys neskelbtini)) – išrašą (prisegta byla „(duomenys neskelbtini)“) ir patį pranešimo tekstą („pranešimas.pdf“) pridedu. Policija sureagavo gana greitai, o 2023 m. birželį paskambino ir pasakė, kad jokio bendradarbiavimo su Kinijos teisėsauga neturi ir kažkaip priversti bent jau per banką Kinijoje paveikti sąskaitą atsidariusius ir mano pinigus pasisavinusius sukčius nepavyks. Todėl 2023-12-31 47 058,82 Eur nurašiau“.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėja pateikė 2022-11-17 (duomenys neskelbtini) vardu išrašytą sąskaitą faktūrą Nr. 496859 Pareiškėjai už 108 634,42 JAV dolerių (nurodytas ūkinės operacijos turinys – Payment for Invoice No. 496859), susirašinėjimus su (duomenys neskelbtini) kurie elektroninius laiškus siuntė iš šių elektroninių paštų: (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), o A.A. su (duomenys neskelbtini) bendravo iš elektroninio pašto (duomenys neskelbtini). Skundžiamame sprendime pažymima, kad Pareiškėja tokio elektroninio pašto adreso mokesčių administratoriui nėra deklaravusi; deklaruoti Pareiškėjos elektroniniai paštai: (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini)).

A.A. pateikė tarptautinio kliento paraiškos formą (International Client Application Form) (toliau – Paraiška). Inspekcija nurodo, kad patvirtinta Paraiška atitinka sutartį tarp Paraiškoje nurodyto kliento ir (duomenys neskelbtini), taip pat ši Paraiška identifikuoja pareiškėją ir padeda geriau suprasti pareiškėjo investavimo profilį ir nustatyti, kokios investicijos ar strategijos jam gali būti tinkamos.

Inspekcijos sprendime akcentuojama, kad pateiktame JAV mokesčių išskaičiavimo ir ataskaitų teikimo naudos savininko užsienio statuso pažymėjime (fiziniai asmenys) nurodytas asmuo – A.A., adresas: (duomenys neskelbtini).

Pareiškėja pateikė A.A. 2023-03-16 per portalą epolicija.lt išsiųstą pranešimą apie vagystę, sukčiavimą, turto sunaikinimą, sugadinimą, kuriame besikreipiantis asmuo

nurodytas A.A. (el. paštas (duomenys neskelbtini)), o atsakyme į klausimą „kaip Jūs susiję su įvykiu?“ – atsakytą „nukentėjau pats“.

Patikrinimo metu konstatuota, kad A.A., neturėdamas 52 000 JAV dolerių asmeninių apyvartinių lėšų, 2022-11-21 atliko banko pavedimą iš Pareiškėjos sąskaitos už savo, kaip fizinio asmens, įsipareigojimų įvykdymą, pagal susitarimą su (duomenys neskelbtini). Atsižvelgiant į tai, vadovaujantis gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 8 straipsnio nuostatomis, konstatuota, kad A.A. iš Pareiškėjos 2022-11-23 gavo A klasės su darbo santykiais susijusių neapmokestintų pajamų, nuo kurių neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo GPM, VDS įmokų.

Dėl orlaivio nuomos

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėja 2023 metais neapskaitė ir Metinėje pelno mokesčio deklaracijoje nedeklaravo 2023 m. gruodžio mėn. 1 390 Eur apmokestinamųjų pajamų už orlaivio nuomą. Pareiškėja 2024-03-29 išrašė pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sąskaitą faktūrą Nr. LSMS0000024 įmonei (duomenys neskelbtini), nurodyta ūkinė operacija – Orlaivio nuoma pagal sutartį Nr. 02-01/2022 (4 mėnesiai) (Aircraft lease according to agreement #02-01/2022 dd 01.09.22 (4 months)).

Mokesčių administratorius vertino, kad Pareiškėja pažeidė Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 4 straipsnio 1 dalį, nes 2023 m. nedeklaravo 1 390 Eur nuomos pajamų; taip pat pažeidė Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 79 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies nuostatas, kadangi PVM sąskaita faktūra už nuomą privalo būti išrašyta ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos arba patiektos prekės, 10 dienas.

Pareiškėja pateikė orlaivio nuomos sutartį (be datos, be numerio) tarp nuomotojo – Pareiškėjos ir nuomininko – (duomenys neskelbtini). Ši sutartis galioja nuo 2022-09-01 iki 2025-12-31. Nuomos mokestis – 1 390 Eur už kalendorinį mėnesį, kuris turi būti apskaitomas iki kito mėnesio 5 dienos. Nuomos laikotarpiu pagrindinė orlaivio bazė – (duomenys neskelbtini).

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja šioje dalyje skundo argumentų nepateikė, skundžiamame sprendime dėl šių pajamų gavimo plačiau nepasisakyta (Komisijos pastaba. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjos atstovas pažymėjo, kad ginčo dėl šios dalies nėra).

Teisinis reglamentavimas

Inspekcijos sprendime cituojamos GPMĮ 8 straipsnio 1 dalies, 22 straipsnio 1–3 dalių, 23 straipsnio 1 ir 3 dalių, 24 straipsnio 1–2 dalių nuostatos.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog patikrinimo metu buvo konstatuota, kad Pareiškėjos akcininkas ir vadovas A.A. iš Pareiškėjos 2022-11-23 gavo A klasės su darbo santykiais susijusių neapmokestintų pajamų.

Inspekcija nurodo, kad nesutinka su tokiu pajamų kvalifikavimu. Inspekcija pabrėžia, kad A.A. yra Pareiškėjos vadovas ir vienintelis akcininkas, t. y. asmuo, galintis priimti / įtakoti Pareiškėjos sprendimus dėl išmokų savo interesais. Patikrinimo metu nebuvo nustatyta aplinkybių, jog A.A. išlaidų apmokėjimas Pareiškėjos lėšomis susijęs išimtinai su Pareiškėją ir A.A. siejančiais darbo ir pavaldumo teisiniais santykiais. Nenustačius Pareiškėjos veiksmų, kurie galėtų būti siejami su darbuotojo statusu, išmokėtos sumos, pasinaudojant akcininko statusu, Inspekcijos vertinimu, turėtų būti laikomos kaip kitos pajamos, išsiimtose asmeniniams tikslams ir turi būti apmokestintos kaip kitos A klasės su darbo santykiais nesusijusios pajamos.

Atsižvelgiant į Pareiškėjos išmokėtų lėšų perkvalifikavimą, skundžiamu sprendimu buvo perskaiciuotos Pareiškėjos mokėtinos mokesčių sumos (GPM ir PM bei su jais

susijusios sumos). Sprendime pažymėta, kad nuo su darbo santykiais nesusijusių A klasės išmokų VSD įmokos neskaiciuojamos.

Dėl Pareiškėjos skundo argumentų, jog būtent Pareiškėja, o ne jos vadovas, vykdė investicinę veiklą, Inspekcija skundžiamame sprendime pažymėjo, kad patikrinimo metu nustatytos faktinės aplinkybės ir įrodymai paneigia tokius Pareiškėjos teiginius. Akivaizdu, jog būtent Pareiškėjos vadovas ir akcininkas A.A., o ne Pareiškėja, bendravo su investuoti siūliusiais asmenimis, jiems pervedė tiek savo, tiek ir Pareiškėjos pinigines lėšas, derino investavimo aplinkybes. Inspekcija pabrėžė, kad Pareiškėjos vadovas skunde Inspekcijai nurodė, jog „radęs įmonėje 50 000 Eur priėmė sprendimą trumpam įsigyti akcijų“. Tai dar kartą patvirtina, jog būtent Pareiškėjos vadovas siekė investuoti į akcijas ir tam panaudojo Pareiškėjos pinigines lėšas.

Dėl baudų

Inspekcija skundžiamu sprendimu sumažino Pareiškėjai paskirtas baudas: nuo 40 proc. iki 20 proc. dydžio.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad vietos mokesčių administratorius Pareiškėjos atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis pripažino tai, jog dėl mokesčių mokėtojo veiksmų ar neveikimo padaryta didelė žala valstybės biudžetui, kai nesumokėtų mokesčių dydis viršija 500 bazinių socialinių išmokų dydį, o lengvinančių aplinkybių nenustatė. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjai buvo skirtos 40 proc. dydžio baudos.

Skundo nagrinėjimo metu, atlikus mokesčių perskaičiavimus, įvertinus naujai apskaičiuotas mokesčių sumas, matyti, jog apskaičiuotų mokesčių sumos neviršija 500 bazinių socialinių išmokų dydžių, todėl nėra pagrindo taikyti Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 140 straipsnio 4 dalies 5 punkte numatytos atsakomybę sunkinančios aplinkybės. Kitų Pareiškėjos atsakomybę sunkinančių aplinkybių patikrinimo akto tvirtinimo metu nustatyta nebuvo.

Inspekcija, įvertinusi Patikrinimo akto turinį, priėjo išvadą, kad mokestinio patikrinimo metu Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi – teikė paaiškinimus, tam tikrus dokumentus, todėl šios aplinkybės pripažintinos kaip Pareiškėjos atsakomybę lengvinančios aplinkybės.

Atsižvelgiant į išdėstytą, bei į tai, kad atsakomybę sunkinančių aplinkybių nenustatyta ir nustatyta viena atsakomybę lengvinanti aplinkybė, Šiaulių AVMI paskirtų baudų dydis pakeistas ir vietoj skirtų 40 proc. dydžio baudų, skundžiamu sprendimu skirtos 20 proc. dydžio baudos, t. y. 1 505 Eur GPM bauda ir 1 224 Eur PM bauda.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, skundžiama Inspekcijos sprendimo dalis dėl paskirtų sankcijų keistina.

Mokestinis ginčas nagrinėjamu atveju kilo dėl to, ar Inspekcija pagrįstai Pareiškėjos 2022-11-21 į (duomenys neskelbtini) banko sąskaitą pervestą 50 164 Eur (52 000 JAV dolerių) sumą priskyrė kitoms A klasės su darbo santykiais nesusijusioms pajamoms, kurios išsiimtoms asmeninėms Pareiškėjos vadovo A.A. reikmėms tenkinti.

Kadangi mokestinio ginčo nagrinėjimo dalyką ir pagrindą, t. y. savo pažeistos teisės ar įstatymo saugomo intereso gynbos būdą bei apimtį, nustato pats skundą padavęs subjektas, skunde suformuluodamas materialųjį teisinį reikalavimą bei nurodydamas aplinkybes, kuriomis jį grindžia (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-858-257/2012; LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2014-04-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-261-1032/2014, 2024-

07-17 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-611-662/2024), Komisija savo sprendime pasisakys dėl Pareiškėjos skunde Komisijai ir Pareiškėjos atstovo Komisijos posėdyje nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Dėl 52 000 JAV dolerių (50 164 Eur) bankinio pavedimo

Iš ginčo medžiagos matyti, kad 2022 m. spalį su Pareiškėjos vadovu susisiekę sukčiai, kurie per savo platformą (duomenys neskelbtini) bei teikdami konsultacijas el. paštu pasiūlė investuoti į JAV vertybinių popierių biržose prekiaujamas įmonių akcijas. 2022-10-31 iš savo asmeninės sąskaitos Pareiškėjos vadovas kaip fizinis asmuo į savo asmeninę „paskyrą“ platformoje pervedė 5 953,89 Eur (5 924,72 JAV dolerių). Komisijos posėdžio metu Pareiškėjos vadovas ir jos atstovas A.A. pažymėjo, kad pirminė investuota suma sukčių teikiamos informacijos pagrindu „išaugo“ beveik iki 20 000 JAV dolerių, todėl sukčiams pradėjus spausti dėl įsitraukimo didesne suma – pasiūlyta pasirašyti 100 000 JAV dolerių vertės sandorį, remdamasis asmeninės sąskaitos „sėkme“, Pareiškėjos vadovas, radęs įmonėje 50 000 Eur, priėmė sprendimą, trumpam, Pareiškėjos vardu įsigyti (duomenys neskelbtini) akcijų, todėl 2022-11-21 iš Pareiškėjos sąskaitos sukčiams į (duomenys neskelbtini) banko sąskaitą pervesta 50 164 Eur (t. y. 52 000 JAV dolerių, 2022-11-21 dienos Eur ir JAV dolerio valiutų santykis 1,0366) suma. 2023 m. kovo mėn. Pareiškėjos vadovas suprato, kad buvo apgautas ir dėl įvykio kreipėsi į Lietuvos policiją. Pareiškime abu atvejus apjungė į vieną, nukentėjusiuoju nurodė save – ir kaip fizinį asmenį, ir kaip Pareiškėjos vadovą bei vienintelį akcininką.

Pažymėtina, kad Patikrinimo akte mokesčių administratorius nurodė, jog Pareiškėjos vadovas A.A., neturėdamas asmeninių apyvartinių lėšų, 2022-11-21 atliko bankinį mokėjimą iš Pareiškėjos sąskaitos už savo, kaip fizinio asmens, įsipareigojimų įvykdymą, pagal susitarimą su (duomenys neskelbtini), bei konstatavo, kad dėl to A.A. iš Pareiškėjos 2022-11-23 gavo A klasės su darbo santykiais susijusių neapmokestintų pajamų, nuo kurių neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo GPM ir VSD įmokų. Atitinkamai, Šiaulių AVMI 2025-10-15 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (31.49Mr)FR0682-234 nurodė Pareiškėjai sumokėti 17 357,79 Eur GPM, 5 002,52 Eur GPM delspinigių, 6 943,12 Eur GPM baudą, 20 803,30 Eur VSD įmokų ir 8 321,32 Eur VSD įmokų baudą, 184,06 Eur PM delspinigių.

Tačiau Inspekcija skundžiamu sprendimu pakeitė minėtą Šiaulių AVMI 2025-10-15 sprendimą (nenustačius aplinkybių, jog A.A. išlaidų apmokėjimas Pareiškėjos lėšomis yra susijęs su darbo ir pavaldumo santykiais, išmokėta suma laikoma kitomis pajamomis, išsiimtomis asmeniniams tikslams ir apmokestinama kaip kitos A klasės su darbo santykiais nesusijusios pajamos) ir vietoj nurodytų mokėtinų 17 357,79 Eur GPM, 5 002,52 Eur GPM delspinigių, 6 943,12 Eur GPM baudos, 20 803,30 Eur VSD įmokų, 8 321,32 Eur VSD įmokų baudos, 184,06 Eur PM delspinigių bei 1 010 Eur gražintinos PM sumos, nurodė Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 7 524,60 Eur GPM, 2 168,59 Eur GPM delspinigių ir 1 505 Eur GPM baudą, 6 122 Eur PM, 717,87 Eur PM delspinigių ir 1 224 Eur PM baudą.

Komisijos vertinimu, atsižvelgdama į patikrinimo metu surinktą informaciją, Inspekcija skundžiamame sprendime pagrįstai padarė išvadą, kad Pareiškėja pirmiau minėtu bankiniu mokėjimu apmokėjo Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko A.A. sutartinius įsipareigojimus (duomenys neskelbtini), dėl šių nustatytų esminių aplinkybių:

- Pateikus asmens tapatybės kortelės kopiją bei užpildžius (duomenys neskelbtini) kliento formas, sukurta asmeninė, t. y. A.A., paskyra (duomenys neskelbtini) platformoje, kurios prisijungimas veikia iki šiol adresu (duomenys neskelbtini);

– Sukčiams teiktoje JAV mokesčių išskaičiavimo ir ataskaitų teikimo naudos savininko užsienio statuso pažymėjime (fiziniai asmenys) nurodytas asmuo – A.A., pateiktas adresas (duomenys neskelbtini);

– Iš sukčių 2022-10-18 sulaukus patvirtinimo apie A.A. vardu atliktą sandorį (nupirktą 200 (duomenys neskelbtini) akcijų), A.A. 2022-10-31 iš savo asmeninės sąskaitos į (duomenys neskelbtini) banko sąskaitą pervedė 5 924,72 JAV dolerių (5 953,89 Eur) bei pateikė mokėjimo pavedimo kopiją bei gavo patvirtinimą, kad lėšos gautos;

– Tiek savo paaiškinimuose mokesčių administratoriui, tiek ir Komisijos posėdžio metu Pareiškėją atstovaujantis A.A. nurodė, kad spaudžiamas sukčių perversi dar 108 634,42 JAV dolerių (105 737,20 Eur) ir neturėdamas asmeninių lėšų, nusprendė investuoti Pareiškėjos lėšas, tačiau visos sumos surinkti nepajėgė, todėl 2022-11-23 atliko 52 000 JAV dolerių (50 164 Eur) banko pavedimą iš Pareiškėjos sąskaitos už savo, kaip fizinio asmens, įsipareigojimų įvykdymą;

– Su (duomenys neskelbtini) A.A. bendravo iš elektroninio pašto (duomenys neskelbtini), šio elektroninio pašto adreso mokesčių administratoriui nėra deklaruojamas (deklaruoti Pareiškėjos elektroniniai paštai – (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini));

– Per portalą epolicija.lt pranešimą apie vagystę, sukčiavimą, turto sunaikinimą, sugadinimą policijai 2023-03-16 pateikė A.A., pranešime nurodoma, kad besikreipiantis asmuo – A.A., į klausimą „kaip Jūs susiję su įvykiu?“ – atsakyta „nukentėjau pats“.

Pareiškėja skunde akcentuoja, jog sukčių mokėjimo nurodymas bei sąskaita buvo adresuojama ne A.A., bet Pareiškėjai, todėl ir pats sandoris įformintas su Pareiškėja, o ne su fiziniu asmeniu, atitinkamai, Inspekcijos skundžiamame sprendime padaryta išvada, jog Pareiškėja bankiniu mokėjimu apmokėjo Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko A.A. sutartinius įsipareigojimus (duomenys neskelbtini), Pareiškėjos vertinimu, neatitinka tikrovės. Tačiau Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad mokesčių administratoriui teiktuose paaiškinimuose Pareiškėjos atstovas ir vadovas A.A. nurodo, jog abiem atvejais pervesdamas pinigus į (duomenys neskelbtini) sąskaitą, mokėjimo pavedimuose nurodė, kad apmoka sąskaitas (atliekant 52 000 JAV dolerių (50 164 Eur) pavedimą mokėjimo paskirtis: Payment for Invoice No. 496859), nors taip pat pažymėjo, kad pirmos sąskaitos Nr. 495029, apmokant 5 924,72 JAV dolerių (5 953,89 Eur), negavo, tačiau ir neprašė, kad siųstų, nes suprato, kad akcijos ne sąskaitomis pardavinėjamos ir ten nieko nebus nurodyta (nors antrąją sąskaitą Nr. 496859 (108 634,42 JAV dolerių sumai) sukčiai atsiuntė). Atitinkamai, Komisijos vertinimu, sukčiai būtent Pareiškėjai pateikė sąskaitą Nr. 496859 tik dėl to, kad 52 000 JAV dolerių (50 164 Eur) pavedimas buvo atliktas iš Pareiškėjos sąskaitos, todėl sąskaitoje nurodyti Pareiškėjos rekvizitai nėra pakankamas pagrindas paneigti pirmiau minėtų aplinkybių pagrindą Inspekcijos nustatyto fakto, kad iš Pareiškėjos sąskaitos atliktu bankiniu pavedimu apmokėti A.A., kaip akcijų pirkėjo, sutartiniai įsipareigojimai.

Komisijos posėdžio metu buvo keliamas klausimas, ar juridinis vienetas, siekdamas investicinės grąžos, gali įsigyti kito juridinio vieneto akcijas. Komisijos vertinimu, juridiniai vienetai turi teisę ir gali įsigyti kitų juridinių vienetų akcijų siekdami finansinių-investicinių tikslų, strateginės veiklos plėtros ir (ar) kontrolės tikslais ir pan., tačiau, kaip nurodyta pirmiau, šio ginčo atveju mokesčių administratorius surinko pakankamai įrodymų, kurie pagrindžia, jog Pareiškėja bankiniu mokėjimu apmokėjo Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko A.A. asmeninius sutartinius įsipareigojimus.

Atsižvelgdama į išdėstytą, Komisija sprendžia, kad mokesčių administratorius tinkamai įvykdė įrodinėjimo pareigą, ir pirmiau šiame sprendime nurodyti surinkti ir pateikti

duomenys (įrodymai), nustatytos faktinės aplinkybės patvirtina Pareiškėjai apskaičiuotų mokesčių ir su jais susijusių sumų pagrįstumą.

Dėl paskirtų sankcijų

Įvertinusi tai, kad Pareiškėja skunde prašo vadovaujantis MAJ 155 straipsnio 4 dalimi panaikinti skundžiamą sprendimą, Komisija preziumuoja, kad Pareiškėja nesutinka ir su Inspekcijos paskirtomis baudomis bei delspinigiais.

Pažymėtina, kad Inspekcija skundžiamame sprendime vertino, kad Pareiškėjos fiziniui asmeniui A.A. išmokėtos sumos priskirtinos kitoms A klasės su darbo santykiais nesusijusioms pajamoms bei, atitinkamai, perskaičiavo:

- delspinigius – nuo perskaičiuotos 7 524,60 Eur GPM sumos, apskaičiuota mokėtina 2 168,59 Eur GPM delspinigių suma, o nuo apskaičiuotos 6 122 Eur PM sumos, apskaičiuota mokėtina 717,87 Eur PM delspinigių suma;

- baudas – atsižvelgus į tai, kad atsakomybę sunkinančių aplinkybių po mokesčių perskaičiavimo neliko (apskaičiuotų mokesčių sumos dydis nebevyršijo 500 bazinių socialinių išmokų dydžių (MAJ 140 straipsnio 4 dalies 5 punktas)), bei į tai, kad nustatyta viena atsakomybę lengvinanti aplinkybė (bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi (MAJ 140 straipsnio 3 dalies 1 punktas)), vietoj 40 proc. dydžio baudų, skirtos 20 proc. dydžio baudos: 1 505 Eur GPM bauda ir 1 224 Eur PM bauda.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad įstatymo leidėjas, įtvirtindamas įstatymines nuostatas dėl sankcijų taikymo mokesčių mokėtojui už mokestinių prievolių nevykdymą, taip pat numatė pagrindus bei sąlygas, kuriems esant, mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo paskirtų baudų. Atleidimo nuo baudos pagrindai įtvirtinti MAJ 141 straipsnyje, kurio 1 dalyje nurodyta, kad atleidimo nuo pagal šio įstatymo 139 ir 140 straipsnius paskirtų baudų mokėjimo pagrindai yra: 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais. Atleidimo nuo delspinigių pagrindai įtvirtinti MAJ 100 straipsnio 1 dalyje (MAJ 141 straipsnio 1 dalyje), kuriame nurodyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu: 1) tokia teisinė galimybė yra numatyta specialiajame mokesčių įstatyme; 2) yra MAJ 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas; 3) kitais atvejais, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal MAJ 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą.

Iš skundžiamo sprendimo matyti, jog mokesčių administratorius, nagrinėdamas Pareiškėjos prašymą panaikinti skundžiamą sprendimą, nenustatė atleidimo nuo sankcijų pagrindų, kurie įtvirtinti pirmiau nurodytose teisės normose. Tačiau Komisija pažymi, kad tiek MAJ 100 straipsnio 2 dalyje, tiek MAJ 141 straipsnio 3 dalyje nurodyta, jog nuo delspinigių / baudų mokesčių mokėtoją gali atleisti mokesčių administratorius, o mokestinio ginčo metu – ir mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija. Atsižvelgiant į išdėstytą, Komisija šiame sprendime pasisako dėl galimybės atleisti Pareiškėją nuo delspinigių ir baudų vadovaujantis teisingumo ir protingumo bei proporcingumo kriterijais.

Komisija pažymi, kad LVAT, formuodamas teismų praktiką dėl mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų sumokėjimo, vadovaujasi ne tik MAJ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad, sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (LVAT 2011-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-2144/2011, 2014-03-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-971/2014). Tačiau akcentuotina, kad atleidimas nuo ekonominių sankcijų mokėjimo yra galimas tik esant išskirtinėms aplinkybėms (LVAT 2017-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-144-602/2018, 2020 07 29 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3155-968/2020 ir kt.), kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo – pavyzdžiui, nepateisinamai ilgai truko mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmai, mokesčių administratorius nepagrįstai ilgai delsė atnaujinti mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmus po mokestinio patikrinimo sustabdymo, pirminio patikrinimo metu nevisapusiškai įvertintos su apmokestinimu susijusios aplinkybės, dėl kurių kilo būtinybė atlikti pakartotinius tikrinimo veiksmus, o visą šį laikotarpį buvo skaičiuojami delspinigiai, ir pan., arba tais atvejais, kai yra akivaizdu, kad apskaičiuoti delspinigiai (be baudinės funkcijos atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) dėl savo dydžio (pvz., artimas ar net viršijantis pačią mokestinę prievolę) būtų neadekvatūs padarytam pažeidimui, taip pat turi būti vertinamos ir pažeidimo padarymo aplinkybės. Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas, paties mokėtojo elgesys kontrolės veiksmų metu ar po jų, geranoriškas ir aktyvus mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas, apskaičiuotų (nesumokėtų) mokesčių sumokėjimas, teisės normų reikalavimų neatitinkantys, neoperatyvūs mokesčių administratoriaus veiksmai kontrolės procedūrų ir mokestinio ginčo metu, taip pat tam tikros mokesčių mokėtoją apibūdinančios aplinkybės – amžius, socialinė grupė, sveikatos problemos ir pan. (LVAT 2014-03-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-990/2014). Tačiau pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos.

Taigi, taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese. Teisingumo siekimas suprantamas, kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius bei mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą).

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti

siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes, kad atsižvelgiant į tai būtų galima skirti mažesnę nuobaudą nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt.; įstatymuose už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai).

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktikoje teisingumas suprantamas plačiąją prasme ir įvairiose taikymo srityse yra naudojamos įvairios jo formos – „teisingumo principas“, „socialinio teisingumo principas“, „teisingumo kultūra“. Teisingumo principas yra labai svarbus kuriant pasitikėjimą ir nuspėjamumą asmenų ir administracijos tarpusavio santykiuose². Nėra abejonės, kad Europos Sąjungos valstybės narės, skirdamos mokesčių sankcijas, turi teisę pačios spręsti sankcijų skyrimo ar atleidimo nuo jų taisykles (ESTT 2024-04-11 sprendimo *Legafact*, C-122/23, EU:C:2024:293, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; 2017-04-25 sprendimas *Farkas*, C-564/15, EU:C:2017:302). Vis dėlto, įgyvendindamos savo kompetenciją, jos turi atsižvelgti į Europos Sąjungos teisę ir jos bendruosius principus, taigi paisyti proporcingumo, teisinio saugumo, mokesčių neutralumo, teisėtų lūkesčių, gerojo administravimo ir kitų principų. Tokiu būdu, teisingumo principo taikymas yra glaudžiai susijęs su kitų teisės principų taikymu. Pavyzdžiui, taikant proporcingumo principą, reikia atsižvelgti į pažeidimo, už kurį siekiama nubausti, pobūdį, sunkumą. Sankcijų taikymas turėtų būti vertinamas ne tik atsižvelgiant į tai, ar jos yra skirtos numatytiems tikslams pasiekti, bet ir į tai, ar jos neviršija to, kas būtina jiems pasiekti (ESTT 2017-10-19 sprendimo *SC Paper Consult SRL*, C-101/16, EU:C:2017:775, 49 ir 50 punktai). Be to, pasirinkdamos sankcijas (numatydamos atleidimo taisykles) valstybės narės privalo laikytis veiksmingumo principo, pagal kurį reikalaujama numatyti veiksmingas ir atgrasomas sankcijas siekiant kovoti su suderintų taisyklių PVM srityje pažeidimais ir apsaugoti Sąjungos finansinius interesus (2024-04-11 sprendimo *Legafact*, C-122/23, EU:C:2024:293, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Taip pat sprendžiant paskirtų sankcijų dydžio klausimą, sprendžiant, ar sankcijos yra baudžiamojo, ar prevencinio pobūdžio.

Nagrinėjamu atveju, Komisijos vertinimu, yra aktualūs būtent pačios Pareiškėjos veiksmai bei pažeidimo pobūdis. Iš bylos medžiagos bei Komisijos posėdžio metu Pareiškėjos atstovo A.A. pateiktų paaiškinimų matyti, kad A.A., siekdamas įsigyti užsienio vienetų akcijas ir tuo tikslu pervesdamas Pareiškėjos lėšas, tapo sukčių auka, buvo apgautas, realiai investicijos nebuvo atliktos, pervestos ginčo sumos (52 000 JAV dolerių (50 164 Eur)) negrąžintos. Supratęs, kad buvo įtrauktas į sukčiavimo schemą, A.A. nedelsiant kreipėsi į portalą epolicija.lt, pranešdamas apie sukčiavimą, o taip pat savo banką ((duomenys neskelbtini)) informavo apie sukčių naudojamą sąskaitą (duomenys neskelbtini) banke, taip siekdamas apriboti galimybes toliau vykdyti sukčiavimo veiklą.

Komisijos posėdžio metu A.A. pripažino, kad jo situacija yra sudėtinga, kadangi nepavykusioje investavimo schemoje veikė ir kaip fizinis asmuo, ir kaip bendrovės vadovas, ir kaip akcininkas, todėl vykdytos investavimo veiklos ir ja siekiamų tikslų atskyrimas yra

² Lenaerts, K., „In the Union we trust“: Trust-enhancing principles of Community Law“, *Common Market Law Review*, vol. 41, Nr. 2, 2004, 337 p.

sudėtingas tiek Pareiškėjos atstovui, tiek ir mokesčių administratoriui. Pareiškėjos atstovas taip pat pažymėjo, kad investavimo veiklai jokių atskirų registracijų ar papildomų specialių reikalavimų nėra, todėl Pareiškėjos vardu investuodamas lėšas jis negalvojo, kad gali būti tokios mokestinės pasekmės. Pareiškėja ir skunde nurodė, kad jos vadovas – A.A., per savo 25 m. karjerą, dirbęs daugelyje įmonių, niekada nesisavino jokių įmonių lėšų jokiais būdais. Asmeniniam tikslams jam užtenka šeimos lėšų, o vadovaudamas įmonėms jis siekia gražos joms.

Pareiškėjos atžvilgiu taip pat pažymėtina, kad ji geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė dokumentus, paaiškinimus, atsakinėjo į teikiamus papildomus klausimus.

Atsižvelgusi į išdėstytą, Komisija vertina, kad nagrinėjamu atveju gali būti taikomos švelnesnės sankcijos (šiuo atveju dalinis atleidimas nuo jų sumokėjimo) pagal MAĮ 8 straipsnio 3 dalį taikant protingumo ir teisingumo principus. Paminėtina, kad finansinio poveikio priemonių (t. y. sankcijų) pritaikymas pilna apimtimi susiklosčius ginčo aplinkybėmis (kai nuo piniginių lėšų, kurios neatgautos dėl sukčiavimo, buvo apskaičiuoti tiek mokėtini mokesčiai (GPM ir PM), tiek mokesčių delspinigiai, tiek baudos), neatitiktų ir proporcingumo principo. Tuo pačiu, taikant veiksmingumo principą bei įvertinus pažeidimo pobūdį bei baudų prevencinį tikslą – Pareiškėjai iš dalies sumažinus mokesčių sankcijas – būtų išsaugotas baudų prevencinis tikslas, suteikiantis galimybę mokesčių mokėtojui pasitaisyti.

Įvertinusi pirmiau nurodytas aplinkybes, Komisija savo sprendimu atleidžia Pareiškėją nuo 50 proc. GPM ir PM delspinigių ir baudų, t. y. nuo 1 084,30 Eur GPM delspinigių, 358,94 Eur PM delspinigių, o taip pat nuo 752,50 Eur GPM baudos ir 612 Eur PM baudos, sumokėjimo bei, atitinkamai, neatleidžia nuo 1 084,29 Eur GPM delspinigių, 358,93 Eur PM delspinigių bei nuo 752,50 Eur GPM baudos ir 612 Eur PM baudos sumokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi bei 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-01-21 sprendimo Nr. 69-5 dalį ir vietoj nurodymo sumokėti 7 524,60 Eur GPM, 2 168,59 Eur GPM delspinigių ir 1 505 Eur GPM baudą, 6 122 Eur PM, 717,87 Eur PM delspinigių ir 1 224 Eur PM baudą, UAB „A“ nurodyti sumokėti 7 524,60 Eur GPM, 1 084,29 Eur GPM delspinigių ir 752,50 Eur GPM baudą, 6 122 Eur PM, 358,93 Eur PM delspinigių ir 612 Eur PM baudą.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė